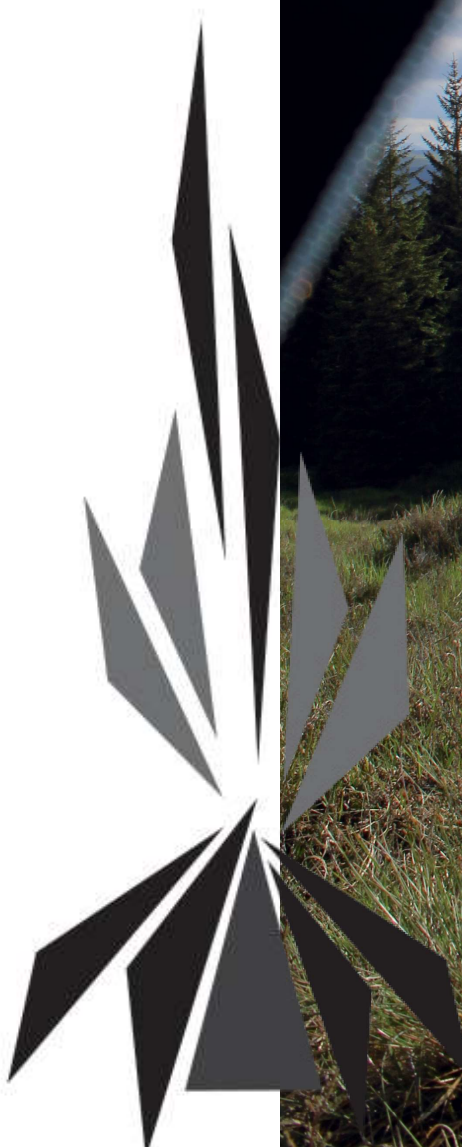

КИНО

2-2019

PÄÄKIRJOITUS

Helmi "Kurre" Palonkorpi
Lippukunnanjohtaja

Hei taas, rakkaat hemeläiset.

Vuosi on edennyt jo pitkälle syksyyn, ja lippukunnan toiminta näyttää juuri niin erähenkiseltä ja innokkaalta kuin sen hemessä kuuluukin. Syyssateetkaan eivät näytä haittaavan menoa: taannoisella kolkkien sieniretkellä oli sateisesta säästä huolimatta mukana huimat neljäkymmentä sienestäjää!

Syksy ei tuonut tullessaan pelkästään hyvää sienisatoa, vaan sen myötä käynnistyvät loppuvuoden varainhankintaprojektit. Keskustellessamme Mörisevän Karhun kokouksessa eri tavoista hankkia varoja sihteerimme Nalle osasi kertoa, että joitain vuosia takaperin olemme muun muassa keränneet roskia moottoriteiden varsilta. Kokouksen jälkeen kaivoin vanhat Kihot esille ja satuin löytämään pääkirjoituksen vuodelta 2013, jossa oli maininta kyseisestä tempauksesta.

KIHO

2 - 2019

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

PÄÄTOIMITTAJA
Helmi Palonkorpi

Toimitussihteeri
Jouko Lappalainen

Taittäjä
Ruusu Rekola

KILTA
Veeti Varjo
Ada Lindroos
Lyydia Teittinen
Elsa Alanko
Pinja Balic

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
kiho@heme.partio.net

PS-tili: 103130-778121
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PAINOPAikka
Origos Oy
Levikki 420 kpl
ISSN 0356-2464

Vielä mielenkiintoisemman kirjoituksesta tekee se, että siinä kerrotaan mahdollisesta uudesta pitkäaikaisesta varainhankintamuodosta, Merimieskirkon ylläpitämästä Konttitorista. Moottoriteitä emme ole enää siivonneet, mutta Konttitorit ovat sen sijaan kuuluneet kiinteästi lippukunnan ja vanhempainneuvoston arkeen niin kauan, että nykyjohtajisto ei varmaan osaisi edes viettää kesälomaansa ilman sunnuntaisia Konttiksiä.

Vanhan ja hyväksi todetun lisäksi olemme myös suunnanneet katseet eteenpäin. Tulevana talvena aiomme kokeilla yhteistyötä Street-O:n kanssa. Kyseessä on kaupunkisuunnistustapahtuma, jossa lippukunta olisi mukana sekä radan suunnittelun, että itse tapahtuman järjestämisen merkeissä.

Myös muut perinteikkäät varainhankintamuodot pitävät yhä pintansa, sillä tälläkin hetkellä keräämme varoja Pilkkosilla. Aika ei voisi olla sopivampi, sillä viilenevät retkeilysääät pakottavat partiolaisen kuin partiolaisen kiinnittämään huomiota varusteisiinsa. Sukkia ja aluskerrastoja tarvitsevien kannattaa siis kääntää sivu 17 esille ja olla yhteydessä kampanjapäällikköömme Mansikkaan.

Syksyn perinteisin kampanja on myös jo oven takana, sillä partiolaisten adventtikalentereiden myynti alkaa 15.10. Tänäkin vuonna ahkerimmat myyjät palkitaan tyylikkäillä tonttumerkeillä. Parempi tonttumerkki paidassa kuin kymmenen kalenteria kotona!

Näissä työteliäissä ja innostavissa tunnelmissa kohti loppusyksyä!

Kurre

Skotlannin kauniissa vuoristomaisemissa kelpaa herätä.

Kuva: Nasu

Tunnelmia Suurmänkiöltä 26.6.-2.7.2019

Jukolan viesti 15.-16.6.2019

Hemeläisten sini-valkoiset suunnistustrikoot olivat tänäkin vuonna mukana entistä suuremmaksi kasvaneessa Jukolan viestissä. Kangasalan kangasmetsät olivat ennakoidun mukaisesti vaativaa suunnistumaastoa, mutta kaikki rastit löytyivät, eikä pelastushelikoptereita tarvinnut tänäkään vuonna lähettää. Tällä kertaa HeMe oli mukana vain yhden joukkueen vahvuudella, mutta sijoitus oli osallistujamäärään nähden mainio 1369. Tarkempiin tuloksiin ja kesäyön tunnelmiin voi palata Jukolan nettisivuilla www.jukola.com

Ensi vuonna suunnistetaan astetta eksoottisemmissa lappilaismaastossa Rovaniemellä. Merkkää Napapiiri-Jukola jo nyt valmiiksi kalenteriisi, 13.-14.6.2020

Haukkis

Vartiolaisten kesäleiri

Tortuga 22.7.-2.8.2019

Maanantai 22.7.

Tulimme bussilla, kunnes merirosvot kaappasivat sen. Sitten he ryöväisivät rinkkamme ja pakottivat kävelemään laivalleen. Merirosvot sitoivat silmämme ja taluttivat meidät lankulle, josta meidät pakotettiin hyppäämään. Sen jälkeen menimme lipunnostoon, jossa meille kerrottiin leirin säännöt ja muuta ohjeistusta. Lipunnoston jälkeen menimme syömään tonnikalapastaa. Ruuan jälkeen teimme nakit. Nakkien jälkeen kannoimme tavaramme leiripaikoille ja pystytimme teltat sekä kasasimme veturin. Saimme tietää telttakummimme. Sen jälkeen syötiin jo päivällistä. Päivälliseksi oli chili con carnea ja teimme nakit. Päivällisen jälkeen menimme telttapaikoille rakentamaan keittokatoksen loppuun ja laastitimme veturin. Sitten pidettiin iltanuotio, jossa lauloimme, esitimme esityksiä ja syötiin avaruusbanaaneja ja croissantteja. Sitten mentiin nukkumaan.

on jo ohi vaikka siitä mitään muista en. Päivä peruuttaa kulkuaan ja päivän liat poistetaan. POSTIA! voi kuinka hauskaa, ei haittaa vaikka kello taittaa. Päivällistä maukasta, mutta tulee tuska merirosvolaivassa. Kraken laivan räjäyttää ja johtajat päänsä pläjäyttää. Viisas miehistö aina valmiina. Seuraavaksi miehistö mokailee ja johtajat korjailee. Sitten koko joukko lähtee lounaan jälkeiselle uinnille ja polskivat onnessaan. Lounas maistui maukkaalta. Koulutusmarkkinat tarjosivat parastaan. Aamupala. Millainen päivä tästä tulee?

Tiistai 23.7.

Heräsimme ja lähdimme lipunnostoon. Aamupalaksi söimme omenakanelipuuroa ja sen jälkeen menimme jatkamaan telttapaikkojen rakentelua lounaaseen asti. Lounaaksi oli herkullisia pinaattilettuja ja perunamuussia. Lounaan jälkeen askartelimme omat merirosvoliput, merirosvohuivit ja bofferimiekat. Ennen päivällistä chillailtiin ja syötiin sitten nuudeliwokkia.

Keskiviikko 24.7.

Kun heräsimme, olikin ilta. Iltanuotiolla unenpöpperössä kauniin lipun laskeutuessa. Päivä

Torstai 25.7.

Herätys oli aamulla klo 8.45. Nousimme ja menimme lipunnostoon. Siellä meille kerrottiin, että tänään on vaimot vaihtoon päivä eli VJ:t vaihtoivat vartiota päiväksi. Lipunnostosta siirryimme aamupalalle. Aamupalaksi oli riisipiirakoita ja munavoita. Aamupalan jälkeen tehtiin nakkeja, ja sitten menimme leikkimään vaimoaiheisia leikkejä.

Sen jälkeen saimme keittiöltä ruoka-aineksia ja menimme tekemään lounasta veturilla. Lounaaksi söimme nuudelia, kanaa ja vihanneksia. Sitten tulimme tekemään nakkeja. Meillä oli hetki vapaa-

aikaa, jonka jälkeen oltiin vesipräisistä. Präisiksen jälkeen menimme uimaan.

Meillä oli vapaa-aikaa, jonka jälkeen menimme syömään päivällistä eli couscous-salaattia. Teimme nakit ja sen jälkeen oli telttatarkastus.

Telttatarkastuksen jälkeen menimme pelaamaan ultimatea urheilukentälle. Söimme pizzaa ja teimme nakit.

Perjantai 26.7.

Tänään alkoi haikki. Rasteja oli 6 + lähtötehtävät ja yöraiti. Rastien välissä oli myös kylmiä rasteja, joista sai lisäpisteitä.

Lauantai 27.7.

Herättiin, syötiin puuroa ja lähdettiin kiertämään lauantain rataa. Tänään rasteja 7 + yöraiti.

Sunnuntai 28.7.

Tänään loppui haikki. Kävimme saunassa ja saimme leiripaidat. Kahdelta alkoi tulla vanhempia, koska tänään on vierailupäivä. Päivälliseksi oli hernekeittoa, jonka jälkeen tehtiin nakit. Illemmalla pidettiin telttatarkastus ja iltanuotio.

Maanantai 29.7.

Heräsimme. Aamupala oli tarjoiltu teltan oven eteen. Sitten oli lipunnosto. Sen jälkeen teimme nakit, mistä suuntasimme suunnistamaan. Sitten syötiin lounas ja tehtiin nakit. Sen jälkeen menimme rantaan rentoutumaan. Sitten syötiin päivällinen. Päivällisen jälkeen valmistelimme markkinoita. Illalla pidettiin iltanuotio, josta lähdimme yösuunnistamaan, jonka jälkeen pääsi saunomaan.

Tiistai 30.7.

Heräsimme hieman myöhemmin (kuin oli tarkoitus), mutta sitäkin virkeämpänä. Yölliset suunnistukset kihelmöivät selkäpiissä eikä suunnistusinto meinannut loppua. Leiriläisten täytyi kuitenkin tyytyä olympialaisiin, jotka toivat todellista urheiluintoa jokaisen sydämeen. Hukat voittivat niukasti ja johtajat pääsivät myös mitalisijoille heti NaaliKärppien jälkeen. Mahat täytyivät ruualla, jonka jälkeen ympyräisillä karkeilla. Kisailujen lomassa syttyi kaupunkisota, joka loppui jonkinlaiseen murskavoittoon ja -tappioon riippuen joukkueesta. Leikit nostattivat huonoimmankin häviäjän mieltä ja loppupäivä menikin syödessä, muistellessa päivän koitoksia, levätessä ja purkaessa leiriä sekä

murehtiessa, että pian sitä joutuisi lähtemään pois täältä Tortugan paratiisista maakrapujen pariin. Viimeinen iltanuotio nostatti tunteet pintaan paatuneimmallekin merirosvolle.

Keskiviikko 31.7.

Aamulla heräsimme noin klo 8.15. Sen jälkeen menimme lipunnostoon. Lipunnoston jälkeen meillä oli aamupala ja teimme nakit. Nakkien jälkeen menimme pakkaamaan kaikki kamat. Sitten tulimme alas istumaan ja pelaamaan korttia. Söimme lounasta. Kun olimme syöneet kuuntelimme musiikkia ja sitten lähdimme kotia kohti.

Pärnu 2.0 Skotlannissa 3.-13.6.2019

3.6.

Edellisen illan aikana löytämiehemme lentoyhtiön hyvin niukkojen matkatavarakokojen jälkeisen uudelleenpakkaamisen takia heräsin aamuneljältä hyvin väsyneenä, joskin innostuneena. Väsyneen automatkan jälkeen lentokentälle kokoontuimme

terminaalissa 2, jätimme matkatavaramme ja kävimme läpi turvatarkastuksen. Lentoon oli vielä aikaa, joten pysähdyimme juomaan aamukahvit paikallisessa kahvilassa. Ensimmäinen lentomme vei meidät Kööpenhaminan lentokentälle, jossa huomasimme olevamme erittäin nälkäisiä, joten söimme lounasta. Jaoimme pizzan, joka oli liian kallis ollakseen niin pieni ja palanut. Nousimme seuraavaan lentokoneeseen ja saavuimme vihdoin Edinburghiin.

Lentokentältä pääsi helposti bussilla keskustaan, missä ostimme paikalliseen bussiin päiväliput ja

lunastimme valmiiksi junaliput vaellustamme varten. Muurahainen oli myös lentokoneessa huomannut ottaneensa siskonsa (joka oli lähdössä samalla viikolla ulkomaille) passin mukaan, joten kävimme tässä välissä myös hämmentävällä postireissulla. Lähdimme kävelemään kohti majoituspaikkaamme, mutta koska pääsisimme sisään vasta kello neljä, pysähdyimme odottamaan läheiseen puistoon, jossa oli suloisia koiria.

Saavuimme majapaikkaamme, joka oli siisti ja jossa oli onneksemme kaksi vessaa. Asetauduttuamme päätimme lähteä kauppaan, sillä kaikilla alkoi taas olla nälkä. Kävelimme paikalliseen s-kauppaan, jossa emme osanneet valita, mitä syömme ja aiheutimme kaaosta sitä tarkoittamatta, emmekä osanneet käyttää itsepalvelukassoja. Päädyimme lopulta valmistamaan kanawokkia, ja koska majoituspaikassa oli pieni elokuvahylly, päädyimme katsomaan Aladdinin, jonka laulu "A Whole New World" piinasi meitä koko loppureissun ajan.

4. & 5.6.

Ensimmäinen kokonainen päivä uudessa kaupungissa alkakoon. Päivälle oli suuria suunnitteilla ja hyvin nukutun yön jälkeen (kuka nukkui missäkin ja kuinka hyvässä sängyssä). Päivän ohjelmaan kuului ainakin Royal Botanic Garden, Scottish National Gallery, joku toinen museo, kirkkoja ja yleistä nähtävyyksien töllistelyä ja ympäriinsä kävelyä. Välipalan ostossa onnistuivat toiset paremmin kuin toiset (nimim. en onnistunut kertaakaan ostamaan hyvää kolmioleipää). Säkkipillin soittajia riitti mutta pian nälkä masuihin hiipi. Osa kävi High Tealla ja toiset menivät kotiin tekemään pihviä ja muuta ruokaa joka piiitkän

mietiskelyn jälkeen kelpasi kaikille. Henkilökohtainen suosikkini ja johon kovasti vaadin meidän menevän oli läheinen vesielementti, nimittäin Portobello, kaunis hiekkaranta Edinburghissa. Rantasääksi ei vallitsevaa ilmastoa voinut kutsua, vaan pian saapumisemme jälkeen alkoikin kaatosade, joten pääsimme kukin uimaan vaikkemme veteen uskaltautuneetkaan.

Bussilla pääsi onneksi kotiin lämpimään. Näiden parin välipäivän aikana valmistelimme samalla tulevaa koitosta varten. Mietimme ruokia, ostimme kaasua ja muita välttämättömiä ja unohtuneita tavaroita mitä mieleemme pälkähti. Ruokaostokset ilman suurempaa suunnittelua olivat aina jonkinmoinen haaste ja vaellusruokia ostaessa kaupassa vietettiin vielä tavallista kauemmin aikaa. Siitäkin selvittiin. Viimeisen illan ruokarumba konkretisoi huomisen lähtöä ja nukkumaanmeno menikin innostuksen sekä pienen jännityksen merkeissä.

6.6.

Aamulla toimimme ripeästi ja intoa puhkuen juuri alkavaa vaellusta odottaen. Talsimme Edinburghin halki juna-asemalle ja lähdimme matkaan kohti Glasgowta, jossa vaihdoimme junaan, jolla pääsimme vaellusreittimme alkupisteeseen, Tyndrumiin. Junamatkan aikana bongailtiin ikkunoista alppiruusuja ja erinäisiä eläimiä sekä annettiin kameran räpsy.

Saavuttuamme Tyndrumiin nostimme rinkat selkään ja vedimme keuhkot täyteen raikasta vuori-ilmaa. Jätimme pikkukylän taaksemme ja aloitimme vaelluksen hyvin merkittyä tietä pitkin. Ensimmäisen vaelluspäivän reitti kulki puuttomien rinteiden välisiä laaksoja pitkin. Lampaat niittivät tehokkaasti

vehreitä rinteitä.

Kun enemmistö oli valmis lopettamaan matkanteon, etsimme seuraavan sopivan telttapaikan. Pystyimme teltat ja haimme iloisesti solisevasta vuoripurosta vettä ruoanlaittoon. Vielä ennen nukkumaan menoa löyettiin toisessa teltassa korttia, kunnes toisesta teltasta kaikunut elämäntarina vaivutti vaeltajajoukon uneen.

7.6

Aamulla muistan ajatelleeni kuinka siistiä se oikeasti on, että oltiin saatu pitkään suunniteltu vaellus aloitettua. Kun oltiin sanottu noin kymmenelle ohikulkijalle huomenet ja vedetty aamiainen naamaan lähdettiin kohti vessaa, joka toimi ensimmäisen päivän päivämatkan loppupisteenä. (Huom. oltiin matkustuspäivänä kävelty sen verran, että matkaa oli vain muutama hassu kilometri.) Vessatauon jälkeen päätimme kävellä putkeen toinenkin päivämatka, joten nostimme rinkat selkään ja lähdimme kulkemaan eteenpäin.

Noin puolessa välissä koimme ensimmäistä kertaa skottihyttysten piinan kun jouduimme piiritetyiksi lounastauolla. Maisemat olivat upeat koko matkan ajan, mutta iltaa kohti väsymys alkoi näkymään useamman kulkijan kasvoilta samalla kun jalkapohjani kipeytyivät (kotona huomasin sen johtuneen pohjallisten puutteesta...hups). Saatuamme virkistävän sadekuuron niskaan jaksoimme kävellä seuraavan päivämatkan lopussa olevan majatalon takapihalle. Siellä vietimme iltaa yhdessä peuran ja finrexinin kanssa.

8.6.

Toinen kokonainen vaelluspäivämme alkoi melko myöhään. Meidän vasta heräillessä viereisessä majatalossa yöpyneet matkailijat kävelivät kaikki telttapaikkamme ohi. Yhdeltätoista olimme vihdoinkin saaneet aamupalan syötyä, teltat pakattua ja käytyä vessassa (vesivessa, jossa pääsi pesemään kädet! Luksusta, joka piti tottakai hyödyntää), ja lähdimme kävelemään kohti Devil's Staircasea, eli vaellusreitintä pahinta ylämäkeä. Kuumuus iski jo ennen

nousua, ja kiipeäminen vain pahensi hikoilua. Jyrkkä nousu oli kuitenkin vaivan arvoista kun saavuimme huipulle! Paitsi että sehän ei ollut se oikea huippu, eli oli pakko lähteä vielä vähän pidemmälle, reitin ulkopuolelle huiputtamaan ihan oikeasti. Lyhyen kuvausession jälkeen pidimme lounastauon ja lähdimme laskeutumaan. Huomasimme pian, että alas käveleminen on melkein yhtä rankkaa kuin ylös. Pitkän matkan jälkeen paljas maasto muuttui kuitenkin lehtimetsäksi ja pidimme taukoja esim padon luona. Seuraavaan kylään saapuessamme riensimme jälleen vessaan ja kauppaan. Juuri kun olimme jatkamassa matkaa tunsimme naamassa ensimmäiset pisarat ja näimme salaman välähdyksen. Jyrinästä päätellen ukkospilvet eivät olleet kaukana, joten päätimme lähteä liikkeelle jotta löytäisimme hyvän yöpaikan nopeasti. Keskeltä rinnettä löytyneestä telttapaikasta löytyi myös sanoin kuvaamaton määrä skottihyttysiä. Iltaruokailumme näytti enemmänkin kultin uhrausmenoilta, kun kukaan ei halunnut istua paikoillaan syömässä, vaan liikuimme ympäriinsä lusikat kädessä. Iltaa vietimme sateen ropistessa teltan kattoa vasten.

9.6.

Aamulla sade oli tauonnut herätessämme, ja metsä olikin herätyksen aikaan valitettavan kostea. Söimme aamupalaa skotlantilaisten sotilaiden rampatessa viereistä polkua pitkin ylös ja alas rinnettä. Telttojen pakkauksen jälkeen matka jatkui epätasaisen sateisessa aamussa. Päivän mittaan alamäki alkoi tuntua jaloissa, lopulta uupumus pakotti meidät pysähtymään paikallisen kylän jalankulukutielle. Jatkoimme matkaa kuitenkin löytääksemme hyvän yöpaikan.

Päästyämme Ben Nevis visitor centerin pihaan, pettymykseksemme huomasimme vessojen olevan jo suljetut. Väsyneinä raahustimme vielä vähän matkaa eteenpäin, mutta tajusimme ettei lähistöltä löydy hyvää metsäisää aluetta, johon voisimme telttamme pystyttää, joten ne nousivat lopulta pienen hiekka-aukeaman reunaan. Jäimme kuitenkin paikalliseen matkailuautopuistoon syömään päivällistä ennen vaikean nukkumispäätöksen tekemistä.

10.6.

Pitkän matkan jälkeen olimme nukkuneet hyvät yöunet ja päivän suunnitelma alkoi tuntua innostavalla. Tänään kiipeäisimme Brittein saarten korkeimmalle vuorelle, sille kaikkien lemppari Ben Nevikselle. Varustautuminen päivään osoittautui kuitenkin yllättävän vaikeaksi, sillä päiväreppuja oli mukana melko vähän. Myöskin lähes kahdenkymmenen asteen ero lämpötilassa huipun ja merenpinnan tason välillä aiheutti päänvaivaa. Lopulta saimme kuitenkin ruuat ja varusteet pakattua ja hylkäsimme telttamme ja varusteemme päiväksi toivoen niiden pysyvän turvassa. Jo heti kiipeämisen alussa jalkojen rasitus alkoi tuntua ja vuori näytti melkoisen korkealta. Myöhemmin kuitenkin huomasin menneemme lähes tuplavauhtia arvioituun huiputusaikaan nähden.

Ylemmäs kiivetessä ei taival kuitenkaan muuttunut helpommaksi. Aikaisemmin olimme saaneet kiivetä melko hyvää polkua, mutta korkeammalle se muuttui pelkäksi kivimurenaksi ja valtaviksi lohkareiksi, joiden päältä joutui hyppimään. Toisena ongelmana oli oma korkeanpaikankammoni, joka aiheutti monia sydämentykytyksiä ohuella polulla. Melko lähellä huippua päätimme myös jäädä syömään. Otimme trangiamme esiin ja aloimme keittää tavalliseen tapaan pussiruokia, mutta nopeasti selvisi, ettei se ole kovin tyyppillistä tätä vuotta huiputtaessa. Useat ohikulkijat kehuiivat hyvää tuoksua kateellisen kuuloisina ja huomasimme useimmilla olevan eväänä vain esimerkiksi leipää ja energiapatukoita.

Lopulta pääsimme huipulle 1 344,5 metrin korkeuteen ja näkymät olivat huikeat. Aivan huipullakin oli kirkasta ja näimme kymmenien kilometrien päähän. Huipulla oli myös vanha observatorio. Jonkin ajan päästä tajusimme vuoren juurella olevien vessojen sulkeutuvan noin puolentoista tunnin päästä, joten

osa meistä päätti lähteä juoksemaan mäkeä alas. Huhun mukaan he ehtivät reilusti ja herkuttelivat jäätelöllä pitkään ennen viimeisten saapumista. Ne jotka etenivät reissullaan alas hitaammin joutuivat hävittäjän yllättämisiksi, kun se lensi aivan vuoren ohitse. Ääni pelästytti meistä useat, kun se kaikui vuoren seinämistä. Kun lopulta pääsimme kaikki alas, siirryimme teltojemme luo ja aloimme paistaa lettuja ja söimme tonnikalasielitomaattipastaa viimeisen vaellusillan sekä huikean huiputuksen kunniaksi. Kaikkien harmiksi Senti ei kuitenkaan saanut matkansa toista tavoitetta suoritettua, vaan näkemämme peura oli yhtä välinpitämätön kuin edellisekin.

11.6.

Heräsimme aikaisin ja pakkasimme varusteemme. Lyhyt matka Fort Williamiin taittui sukkelaan asfalttitietä pitkin. Tunne oli hieno, kun pysähdyimme ottamaan kuvan "The Original End of the West Highland Way" -kyltin kohdalla. Fort Williamin juna-aseman läheisyydestä löytyneestä hypermarketista kukin hankki mitä erilaisempi aamupaloja.

Kuten aina, paluumatka junalla tuntui menevän nopeasti. Glasgowssa meitä odotti epämiellyttävä yllätys: osa säilytykseen jättämistämme varusteista oli homeessa! Ajelimme kuitenkin raiteilla pomppivalla metrojunalla majoituksellemme. Pienen etsiskelyn jälkeen löysimme oikean asunnon ja pääsimme sisään nättiin huoneistoon. Suihkurallin jälkeen kaapista löytyi Lego-elokuva. "Everything is awesome" ei tehnyt yhtä lähtemätöntä vaikutusta kuin "A Whole New World".

12.6.

Aamulla herättyämme söimme maittavan aamupalan, jonka voimin jaksaisimme reippailla koko päivän. Oli ensimmäinen kokonainen päivä Glasgowwissa! Aamupäivästä lähdimme kaupungille seikkailemaan. Ensin suuntasimme Glasgown keskustaa, jossa kävimme hieman kiertelemässä kauppoja ja tuliaisia ostettavaksi.

Kiertelyn jälkeen suuntasimme kohti Glasgown yliopistoa. Pitkän seikkailun ja kävelyn jälkeen löysimme perille ja pääsimme katsomaan näyttelyä.

Näyttelyn jälkeen olikin jo nälkä, joten päätimme suunnata syömään jotain. Kohteeksi valikoitui perinteinen fish&chips ravintola. Ruoka oli tosi hyvää! Tämän jälkeen matkasimme kohti majoitustamme, jossa meitä odottikin valtava pakkausrumba.

13.6.

Kuten tullessa, myös lähtiessä herätyksemme oli aikainen. Tavarat olivat valmiina, joten söimme aamupalaksi mitä oli jäänyt muilta päiviltä yli, ennen kuin siirryimme ulos odottamaan toista taksia Pandan hoitaessa small talkin taksikuskin kanssa. Heitimme lentokentällä matkatavaramme ruumaan ja kävimme aamukahvilla. Vaihdoimme lentokonetta Lontoon Gatwickin lentoasemalla, jossa säädimme matkatavaroidemme kanssa ja

pääsimme matkustamaan maisemajunalla. Matkamme viimeinen etappi oli lento takaisin Suomeen, jossa Nasu ei meinannut päästä maahan jäätyään jumiin passitarkastuskoneeseen. Saatuamme matkatavarat astuimme saapuneiden aulaan, joka oli tupaten täynnä, sillä saapumispäivämme oli ilmeisesti Helsinki-Vantaan kiireisin päivä, joten hajaannuimme jokainen omiin suuntiimme.

Kimparin raksakesä

Höndärin palopaikalla on tänä kesänä käynyt kuhina, kun muurahaiset eivät ole enää ainoa paikalla puuhasteleva laji. Työtunteja ja vapaa-aikaa säästämättä on paikalle noussut entistä uhkeampi ja monikäyttöisempi liiteri, josta löytyy kahden erillisen varastuhuoneen lisäksi monitoimikatos. Kihon painoon mennessä liiteri oli loppusilausta vaille valmis.

Haukkis

Kuvat: PS, Nipsu ja Hani

Kiho 10 vuotta sitten - 2-2009

Tällä palstalla otamme katsauksen Kihon ja samalla HeMen menneisyyteen. Katsauksessa on tällä kertaa nuuhkija Kihon numerosta 2-2009.

Olenkohan minä oikeassa paikassa? Olenhan minä käynyt täällä viime vuosien aikana satoja kertoja, mutta... Ehkä laskeuduin vahingossa vääristä portaista. Täällä näyttää niin... niin...

Siistiltä.

Ja täällähän voi liikkua pomppimatta ja törmäilemättä. Uusien tuolien sisukset eivät pursua lattialle. Toimiston ja kolkkapuolen väliin on syntynyt uusi huone, jonka kaapista ei löydykään enää seitsemän kuukautta vanhoja kaurahiutaleita. Missä ovat löytötaravavuoret? Likaiset mukit? Turhat paperikasat? Kirppuja keräävät muistoesineet, joista kukaan ei tiedä mitään muuta, kuin että ne ovat ällöttäviä? Ja minne ovat kadonneet maitolaatikkopinot, joiden sisältö on ollut viimeiset pari vuotta menossa heti huomenna arkistoitavaksi? Ja sukkanikin muistuttavat lähtiessä valkoisia.

Voi voi, taitaa olla kiinteistökinkerien tekosia tämä. Aina pahan teossa.

T: NUUHKU

NUUHKIJA

Karhupiknik 29.5.2019

HeMen toimintakauden päättäjäiset pidettiin keskiviikkona 29.5. klo 18-20. Ohjelmaan sisältyi piknik-eväiden syöntiä, pelailua ja perinteinen iltanuotio. Kiitos kuluneesta kaudesta!

LKM I & II

I-luokan luokkamerkkikokeen läpäisi:
Jeppe

II-luokan luokkamerkkikokeen läpäisi:
Aamu
Hamsteri

Onnittelut!

KIHOKASVO

1. Mikä sun nimi on?
2. Mihin veljesjoukkoon/ryhmään kuulut?
3. Mitä tapahtumia sun partiokesään kuului?
4. Mitä retkeä/tapahtumaa odotat eniten syksyltä?
5. Haluatko lähettää terveisiä Kihon lukijoille?

1. Venla (en omista toistaiseksi partionimeä mutta ehdotuksia otetaan vastaan!)
2. Vaeltajiin
3. Skotlannin vaellus sekä tortugalla piipahtaminen
4. Syysretken käppäilyä
5. Ootte lit <3

OSTA JOTAIN HYÖDYLLISTÄ,
TUET HEMMEÄ!

TILAUKSET JA KYSYMYKSET
EMMA.VILLIKKA@GMAIL.COM

PUUHANURKKA

TINAPILLI ALFANKIN ABLOY KOTI OHUTTA RAKAS JÄÄTÄ

-MUKI

PRÄISIKSESSÄ

MAAHANMUUTTAJILLE

NAVIGAATTORIIN @

KOLKKAKIN OSAA

VELJISTÄ VANHINTA

LEFFAN TAIVAANLAHJA

ASE-ASENTO

TALOUS-ARVIO

93.

KESTÄESSÄ

"ILO-METRI"

NANO-METRI

6.12. JUHLASSA

DO:n jälkeen

MONEN TIETOKONEEN SISÄLLÄ

MAALIS-POIKA

TÄRKEITÄ KESIKSELLÄ

LAPISSA

HOPO

MIIMIKKO JURIDIikka

MAKUU-RAHAN LIIKETTÄ

TEATTERI @TUSBY, KE & JP UN.T

\$-LÄJÄ

-ÄINEN

SKYWALKER -MAAT LENKKI

YO-KOKELAS SISALIT

HARRASTUKSET

BODAUS-PAIKKA SUKUA

KYNTÖ-VÄLINE LEHTI

LEIRI-VESSOJA ROUVA

KASVATTAHITAITA

URIT-TAA

2004 GULASIN TEKOON TÖHÖ

FINN-ASE-JALKA

IMELLETTY PERUNALOOTA

"TO-DIS-TUS"

AIDA-TUT -A

VERTIGON ★

LAA-KEA -50%

TOIM. ESA

V=_xh

Mainosta Kihossa!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 450 kpl ja jonka lukijakunta on kaikenikäistä.

Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v.2019

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Jouko "Haukka" Lappalaiselta

kiho@heme.partio.net

Puiden välistä

- Kauanks viel ennen ku saan syödä tän kepin
- Mä tarvitsen kyniä eikun siis lautasta
- Ois niin siistii olla pesukarhu pesupesukarhu
- Miks tää on kaadettu :)
- Karsinogeenejä NAM
- Kuka keksi avaruusbanaanin ..
- Sanoko joku hullunmylly?
- Mestari B-A-N-A-A-N-I
- Hei tehääks loimubanaania?
- Äddääks mut snäpissä
- Kuka jekutti Tumppia?
- Kirppu kateissa
- Eiks sul oo jäbä kylmä?
- Mustikkaa NAM NAM
- Jeppe on mäntynen
- Eräperunat tykkää ilmavasta
- Onks siistii olla Jermu?
- Nami nami...
- Namu söi punkin

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai Komiolle tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen sihteeri@heme.partio.net

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihvoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki